

GESCHIEDENIS BULLMASTIFF

De geschiedenis van de Bullmastiff kent twee fases, die van voor en na de erkenning in 1924. De ontwikkeling van de Bullmastiff na 1924 is duidelijk en redelijk goed gedocumenteerd. De geschiedenis voor de erkenning is niet overal even duidelijk.

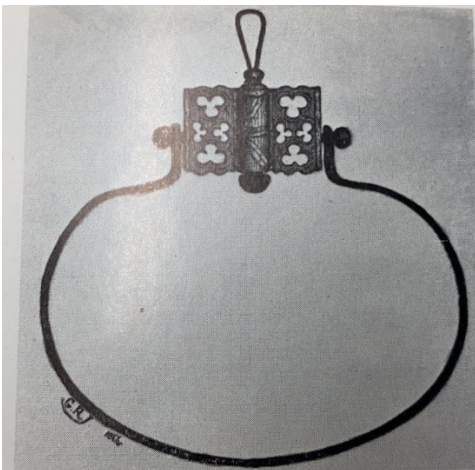
Inleiding

Zowel de Bulldog als de Mastiff zijn beide zeer oude rassen. Beide zijn met verschillende intenties gefokt en gehouden. De Bulldog is lange tijd voornamelijk gefokt voor het Bullbaiting en de Mastiff als waak, verdediging en oorlogshond. Daarnaast werd de Mastiff veelvuldig gebruikt voor de jacht op groot wild. Uit deze twee rassen is uiteindelijk de Bullmastiff, of zoals hij eerder genoemd werd, de Keepers nightdog, ontstaan.

Ontwikkeling

De Bullmastiff is als type reeds al honderden jaren oud. Er zijn zelfs theorieën die zeggen dat de Bullmastiff zich zijdelings heeft ontwikkeld naast de Mastiff en uiteindelijk heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van de Bulldog.

In de zogenaamde Forest laws, voor het eerst opgesteld tijdens de periode van Henry 1 (1100), stonden wetten betreffende het jagen en houtkappen in natuurgebieden. In één van die wetten uit 1272 staat beschreven dat burgers geen honden van het Mastiff type mochten houden. Het bepalen of een hond een Mastiff was gebeurde met een soort strop, paste deze niet over de kop, was het een Mastiff. Als de hond beoordeeld werd als Mastiff werd hij of gedood, in beslag genomen of ze hakte drie voortenen eraf om te voorkomen dat hij achter wild aan kon gaan. Het is dus goed mogelijk dat deze wetten ervoor zorgden dat de gewone man kleinere Mastiffs ging fokken die we later Bulldoggen zouden noemen.

De eerste "moderne" Bullmastiffs waren kruisingen van een Mastiff en een Bulldog. Hierbij moet gezegd worden dat er in die tijd niet zoveel waarde werd gehecht aan raszuiverheid en er voornamelijk op type werd gefokt. De Mastiff en de Bulldog uit die tijd zagen er ook iets anders uit dan nu. De Mastiff was kleiner en lichter en de Bulldog was minder massief.

Dit resulteerde logischerwijs tot een ander type Bullmastiff dan wat wij nu gewend zijn. Niet alleen zijn uiterlijk verschilde nogal ten opzichte van nu, het karakter was op zijn zachts gezegd ook een stuk pittiger. Dit blijkt wel uit de volgende passage: *The keeper told us that no man would be safe with him unmuzzled. (The dogs of the British Islands, 1867)*. Het was in sommige graafschappen zelfs verboden voor de jachtopziener om op pad te gaan met een Bullmastiff zonder muilkorf. Met dit in het achterhoofd, is het alom bekende verhaal over de natuurlijke bijtrem van de Bullmastiff op zijn minst discutabel.

Beginjaren

Hoewel de Bullmastiff als erkend ras relatief jong te noemen is, kan er met zekerheid worden gesteld dat het type al heel lang bestaat. De eerste meldingen in de literatuur over de Bullmastiff vinden we terug in het werk van Georges-Louis Leclerc de Buffon (1707-1788)

Deze Franse natuuronderzoeker schreef eind 18e eeuw vrij vertaalt het volgende : *Het kruisen van een Bulldog met een Mastiff resulteert in een bastaard die de sterke Bulldog wordt genoemd. Deze kruisingen zijn een stuk groter dan de originele Bulldog en benadert meer de Mastiff.*

John Lawrence schreef in *The Sportsman's Repository*, (1820) over bastaard Mastiffs en Mastiffs waarbij 1 à 2 druppels Bulldog bloed zijn toegevoegd.

John Henry Walsh, beter bekend als Stonehenge, refereerde in een aantal van zijn boeken naar de Bullmastiff. In het boek *The dogs of the British Islands* (1867) schreef hij over een "nightdog" van het Mastiff type. In de vijfde en laatste druk van dit boek (1886) sprak hij al over de Bullmastiff. Hieruit kunnen we concluderen dat de Bullmastiff meer en meer als ras werd gefokt en er meer uniformiteit in het ras kwam. De "moderne" Bullmastiff is dus al in de 18e eeuw is ontstaan.

Illustratie uit het hondenrassenboek door H. A. graaf van Bylandt (1904).

Stroomversnelling

Aan het einde van de 19e eeuw, toen de Bullmastiff bekend werd bij het grote publiek en de interesse had gewekt bij enkele fokkers, is het allemaal in een stroomversnelling gekomen. De Bullmastiff was toen nog steeds een stuk lichter dan nu en was nog een echte werkhond. Eén van de beroemdste en beruchtste Bullmastiffs uit die tijd, Thorneywood Terror, van Mr. W. Burton uit Thorneywood, Nottingham, had een gewicht van nog geen 45 kilo.

Deze Mr. Burton was één van de eerste fokkers die zich met zijn kennel Thorneywood onderscheidt. Zijn honden worden geroemd voor hun werkcapaciteiten. Met name in 1900/1901 demonstreerde Mr. Burton regelmatig de capaciteiten van zijn hond Terror. In een verslag uit "The Field 1901" staat te lezen dat Dappere mannen 1 pond uitbetaald zouden krijgen als ze konden ontsnappen aan de gemuilkorfde Terror. Iets wat nagenoeg onmogelijk bleek.

Mastiff uit het hondenrassenboek door H. A. graaf van Bylandt (1904)

Tentoonstellingen

In 1871 tijdens de Crystal Palace hondenshow was er voor de eerste keer een aparte klasse voor jachtopzieners, de Yard- or Keeper's Night Dogs. Er werden 6 honden ingeschreven. In de jaren daarna werden er zelfs regelmatig shows voor jachtopzieners georganiseerd, een soort voorlopers van de huidige clubmatch. Met het groeien van het aantal shows, groeide de populariteit van de Bullmastiff en daarmee het aantal fokkers. Enkele fokkers uit deze tijd waren; Mr. J. Brigs, Ostoman. Mr. Toney, The Fenns. Mr. Smith, Pridzor. Mr. Barrowcliffe, Parkvale. Mr. Barnard, Princess Mr. Moseley, Farcroft.

Erkenning

Uiteindelijk is het Moseley die ervoor zorgt dat de Bullmastiff erkend wordt door de Kennelclub. Hij is, naast de oprichter en voorzitter van de rasvereniging, de National Bullmastiff Police Dog Club, één van de eerste die een ras-beschrijving opstelt van de Bullmastiff, 60% Mastiff, 40% Bulldog.

Hij schreef er zelfs een soort recept voor;

Ik neem een Mastiff teef en een Bulldog reu. De verhouding is nu 50/50. Hiervan neem ik een teef die ik kruis met een Mastiff reu, de verhouding is nu 75% Mastiff-25% Bulldog. Hiervan neem ik een teef die ik laat dekken door een 50/50 reu. De verhouding is nu 62½ % Mastiff – 37½ % Bulldog. Dit herhaal ik met verschillende bloedlijnen en zo heb ik een basis voor de meest ideale Bullmastiff.

Op 24 december 1924 werd er onder 'overige rassen' een bijlage geopend voor de Bullmastiff en in 1927 volgde uiteindelijk de definitieve erkenning in de vorm van een eigen stamboek in de registers van de Kennelclub.